

mitus. sed forte non assidue. nec ita qn adiu-
 trice memoria spūali. cū habitibz p intelligē-
 tie continuationē acquisitis. ipse spūs ima-
 terialis valeat d habitū z memoria sei actu
 continuare sine misterio spūs aīalis. Hinc
 estimo Remigiū descripsisse pteplatores. qd
 opatio sine motu. z hoc siue sonet pteplatio
 cognitionē siue amorē. siue delectationez ex-
 vrisqz psequente in subiecto bñ disposito z
 habituato. Nam qd ē delectatio nisi pūctō
 ueniens cū ueniēti pcepta z amata La-
 lis igit opatio causat diuisionē spūs ab aīa.
 qd nihil agit ipsa vt aīa noīat. tūc ad actum
 spūs. sed vel sopita qdammodo. silet z tacet
 vel si mouet z sentit. nō conturbat neqz deij-
 cit spm ab arce pteplationis. Nec ē par quā
 deus dat vt non conturbet cor ipsi neqz for-
 midet. z qd fm aplm recuperat oēs sensuz mo-
 do dicto. Priuat em spūs z si nō a vita ani-
 metū a sensu vite ei? Simul accipe verba
 Richardi que posuit i forma auroz de spū z
 aīa. ne videat tanta re minus habere fidei
 tanqz in expertus. Det ergo fides vel exptis
 Uiuus z efficit et sermo dei ptingens vsqz
 ad diuisionē spūs z anime. Sed i hac diui-
 sione. aīa z qd aīale est i imo remanet. spūs
 aut z qd ē spūale euolat ad summa. z ab infi-
 mis diuidit vt ad summa subleuet. ab aīa
 scindit vt deo pūngat. qm qui adheret deo
 vnus spūs est. Felix diuuisio et mirabilis se-
 paratio. vbi qd corpulentū est remanet de-
 orsum. qd spūale z subtile est vsqz ad specu-
 lationē diuine glie sublimat. z in eandē ima-
 ginez transformatur. Pars inferior pponit
 ad summā pacē z tranquillitatē. cū ps publi-
 ma superior ad gloriam z iocunditatē. ¶ Di-
 scipulus Magna sunt hec z in alterū refer-
 uāda tractatū. dies crastina expectet. Hunc
 aut breuiter absolue. Cur dicit aīa magnifica
 redm potius qz ipse spiritus. ¶ Magister.
 Utrūqz pfecto factū est. sed spūalis rō fuit i
 aīa. qd verbi incarnati spiritali maiestati pre-
 parauit hospitium i carne pesus aīali. ¶ Rur-
 sus qd futurū erat qd hec incarnatio scanda-
 lum esset iudeis. z gentibz stulticia. puenit
 Maria monstrans nō ex impotētia s; sum-
 ma dominatione dñm carnē suscepisse. Pro-
 inde spectat plus exultatio (quasi extra salta-
 tio) spūi qz aīe. simul z tria cōiungit. Deum
 pro timore casto. Salutare. p honore gra-
 to. Suo. pro amore summo. qui sic fuit sin-
 gularis in maria. quatinus ipsam alliceret/
 vt eēt nihilominus cōis vt plus proficeret.

¶ Postremo spūs marie prius exultauit. qz
 aīalis ps impgnata magnificaret dñm. qd
 tunc maxime factū fuit dum p sentiendo ait.
 Ecce ancilla dñi. fiat mihi fm verbū tuum.
 Qd qz psciendū fore post ab Elizabeth p-
 pbenzate z bñdicente (quā visitauit) accepit
 exurret in iubiliū. Et ait. Magnificat aīa
 mea dñm. ¶ Discipulus. Et nos magni-
 ficemus dñm. z exultet spūs nr i deo saluta-
 ri nrō. Cras reuertemur in idipsum.

Finit primus tractatus.

Sequitur tractatus

scōs dramaticus sup cantico marie de ex-
 ultatione spūs. Et pñnet notulas. lxxii.

Prima notula sequitur.

Exultauit spūs meus i deo salu-
 tari meo. ¶ Discipulus. Assuz
 que situr? Utrū beata nra/dñ
 cecinit. Magnificat aīa mea
 dominuz. Et exultauit spūs
 zē. fuerit i spū. vel supra spm. vel sine spū. vl
 extra spm. ¶ Magister. Quēritū hoc quadrimē
 bre volo si possuz ad intelligibiliores termi-
 nos reducere. p supponēs spm hic capi per
 nos. p supiori portōe rōnis. qd alio mō dicat
 mēs. vel aper mētis. vel intelligentie scintil-
 la. que noīat grece sinderesis. ¶ Discipulus
 Placet acceptio. licet multiplex alia sit. vt
 etiā dicat ab aliquibz non parue aūtoritatis
 pars rōnis inferior. In glosa. psallā spirituz
 psallam z mēte. A medicis vō p corditer ap-
 pellatur vapor iste naturalis z vitalis. effuz-
 marus a corde. p corpus ad cerebrū. p cipue.
 illic factus animalis sensitiuus z motiuus.
 nō m pncipaliter fm veritatē. sed insttaliter
 p animā que ē in homine res eadē cū spū rō-
 nali differens penes officia. pout als decla-
 rasti. ¶ Magister. Concedo tibi singula-
 tue diuisionis membra. qd Maria frequen-
 ter fuit nunc in spiritu. nūc supra spm. nunc
 sine spū. scilicet nō habēs spm. nunc extra spm.
 ¶ Discipulus. Nō ē in me spiritus qui ca-
 piat. ¶ Magister. Resciens an sciens. dū
 ita loqueris. aperis intellectum. Sciscitor
 itaqz quid intelligis dicēs. qd nō est in te spi-
 ritus. nunqd oro sepatus es a corpore tuo?
 ¶ Discipulus. Qualiter hoc loqueris qui
 me viuere cognoscis. vel ex verbis certe per-
 pendis. ¶ Magister. Est ergo in te spiritus?
 ¶ Discipulus. Nullo pacto id negauerim.
 ¶ Magister. Nunquid non tradicis pri-
 mo dicto. nō est i me spiritus. ¶ Discipulus.

Tractatus secundus

Allegas acriter/nisi prius addidissem q̄
capiat. ¶ **Magister.** Vigilanter attendis et
evadis contradicōz si vocē ppriā explicaveris
¶ **Discipulus.** Tu explica vicem ¶ **Ma-**
gister. Habet spūs duplicē vitā sicut et aīa.
qđ ex diffinitōe data aīe p̄ phm colligit. Est
in qđ aīa actus corpis phisici organici. vitāz
habētis ī potentia. supplent expositores ad
vitā scđaz q̄ est opatio vite p̄me. ¶ **Un̄ spūs**
dr̄ nō solū esse vel vīvere v̄l intelligere. qz sit
essentialiter. intrinsece. formaliter/ eēntia. vi-
ta et intelligentia. Sed qz pducit ex se tales
actus vitales/ qui vitā scđa nomināt. nedū
a phis/ sed in vsu vulgari quo res oīs q̄ mo-
uetur dicit vīvax aut vīvens. Mortua v̄o
dum quiescit. vt aqua fontis vīva. Aqua la-
ti mortua. ¶ Tali mō distinguunt phi cum
theologis triplicem vitam/ fm triplicis bo-
ni finem/ quē operādo nitit̄ quis adipisci in
tra poetica de tribus deabus fictionē. Ju-
no p̄cedit dignit̄s vtilibus. venus delicijs et
voluptatibus. Pallas scientijs et artibz ho-
norabilibus. Ponit̄ alia distinctio fm spe-
culatiōe et p̄xim et mirtiz ex vtroqz/ quod
ē vitā practica. Est vitā speculatiua. Est vi-
ta simul actiua et p̄templatiua. qualē habuit
beata nostra/ fm evangelicuz p̄ntis diei sue
assumptōis mysteriū. de susceptiōe xp̄i per
Mariā et mariāz. Siquidē beata suscepit
xp̄m cū officio duplicis hui⁹ sororis. qz sol-
licite mīstravit. et deuote sedens sec⁹ pedes
audiebat verbū illius. ¶ Discipulus Intel-
ligo melius q̄ antea ppriam vocē dum dixi
qđ non erat in me spūs qui caperet. non em̄
volui me simpliciter nō habere spm̄. sed opa-
tiōe spūs explicatiua et talis mysterij. hoc ē
intelligentiā me habere negari ¶ **Magister**
Sic memoriter hec distinctio. per gaz ea
deducere q̄ posui. ¶ Et p̄mo beata virgo fu-
it in spiritu. dū opatiōe spirituale habuit ī
cognoscēdo plurima que cātabat de magni-
ficientia dei in suis operibz. vt de creaturaz
origine. magnitudine. multitudine. plenti-
dine. pulcritudine. opatiōe et ordine. ¶ Erat
secūdo supra spiritū vel in excessu spūs. vel ī
extasi mentis. respectu illoz quozum nō po-
terat ex sua virtute vel intelligētia ppriaz co-
gnitiōe accipere. Ut quid esset deus ī se et ī
sua magnificentia. quid angeli p̄ omnia. qđ
felicitas quā nec oculus vidit. nec auris au-
dīuit. nec in cor homīs ascēdit. Erat terciō
sine spiritu. respectu illoz quozū nullam
ex spiritu suo poterat rationē attingere. Ut

regina Saba respectu sapientie Salomō
nis. Hec alio modo dicit defectio spūs vsu
tato nomine in psalmis et in canticis. Sic
em̄ canit in prosa de sanctis. Virant et de
ficiunt in eum quē p̄spiciunt. Hāc xp̄us no
tabat cum dixit. Nisi quis abnegauerit se
metipm̄. nō potest me⁹ esse discipul⁹. Quia
nisi quisqz a semetipso deficiat (exponit Gre
gorius) ad illum qui supra ipm̄ ē nō appro
pinquat. Hanc apl's nominat captiuatōez
intellectus in obsequium xp̄i. Sub hoc tro
po dicunt monachi sine voluntate. nec hīe
velle v̄l nolle Uocat̄ aliqñ stupor v̄l extasis
psurgēs ex admiratiōe v̄chemēti rei cui⁹ cā
penitus ignorat fm Damascenū. ¶ Erat q̄r
to maria sub spū. dum aīe sue hoc ē portōis
inferioris opatiōibz intēdebat. ¶ **Discipul⁹. T**
Eya v̄o nō ē mirabilis et positiō tal⁹ q̄ pue
ris etiā posset inculcari. ¶ **Magister. Ita**
qz sapiētia ē q̄ abscondita producit in lucez.
p̄ quā fit doctrina prudentiū facilis dūz p̄su
sa discriminat et distinguit. dumqz vaga. in
ordinata et obscura/ resoluit ad pauca p̄spi
cua. ¶ **Discipulus. Qua ratione sunt ista?**
¶ **Magister. Primiz p̄ logica. q̄ ideo dr̄ ad**
oim̄ methadoz p̄ncipia viam habens. ¶ **Di**
scipulus. Quid agis de logica. quam stu
diosi nostri t̄pis vīlem habēt terministā irri
dentes/ eo qđ om̄ia referat ad terminos Nos
inquit rem inquirimus. ad rē imus qđ ad
nos d̄ terminis: ¶ **Magister.** Brauissime
respondet talibus olim p̄ceptor noster inci
tus. sic fuit et est in plurimis qui se gratis in
uolunt cura errorum inextricabilibus mo
dis. quos sola scit et pōt logica resoluerē. dif
finiendo. diuidēdo terminoz deniqz p̄nota
tiones cum modis significadi vīa aciter ex
ponendo. Hec nō sophismatū palogisatiōes
fantasticas detegendo. ¶ **Discipul⁹.** Suf
ficeret ergo scire logicā pro cognitiōe mera
phisice torius aut theologie. nec esset p̄sau
ratione pluri opus. ¶ **Magister.** Falleris
qm̄ logica nō dat cognitiōe sciaruz h̄mōi.
sed expedit iter modis certis q̄ veniūt ad eas
Docet isup modū explicatiōis p̄ceptū sub
tilium/ circa res ipsas tam diuinas q̄ natu
rales. tam in cogitaciōibus q̄ in affectōibus
quē explicare difficillimū ē. immo nec plene
possibile/ si logica cū grāmatīz defuerit. q̄s
ad h̄ officij/ sūmī viri metaphisici et phisici
repererūt. Arist. p̄cipue. ¶ Hanc opinōe cē
cām erroris hoīm deuotōi se dare purantiū
sine logica et metaphisica. sunt hoīes. sicut se

mine dū nesciūt apud se cept^o habitos (pre
ferris affectuales) resolvere et min^o pūt ad ex
tra s^o b^ois pueniētib^o exponere. vñ seiplos so
phisticāt. et alios vel nō instruit vel decipi
unt. exptus cētes et cētes loqr. Ecce dū au
diunt q^o marie spūs exultauit i deo saluari
suo. conantur exultare silr. fantasiātes mul
ta. nūc amādo. nunc timēdo. nūc gaudēdo.
qualia dum fatagunt assidue sūt apud eos
insolita fantasiarum idola sine simulacra. q̄
quia nesciunt discernere a veritate rerum et
intelligentia ratiōnis. omnia deputāt ad mī
raculum vel ad doctrinā deuotionis excellē
tem p anagogiam et mentis excessum Patu
it in thure lupinis et beghardis et alijs absq^o
numero. quorum scripta plurima. maxime
circa feminas. quarū est aueritas pūncior
in affectu q̄uis in virtute et cognitiōe q̄ vi
ris longe fragilior. Inde datuz ē epitheton
hoc feminis maxime senib^o. veteres sunt sor
tene vel sortilege. Veniūt in hāc supbiā con
sequēter. vt viros etiā theologos loquendo
scribendoq^o docere psumāt. Contemnētēs
illud apli. Mulierē docere nō pmitto. Ec
ce q̄ modesta fuit sapiētissima seminaruz. q̄
nō nisi septies ab euāgelistis inuenit esse lo
cūta. ¶ Discipulus. Trāsi materia hanc
incidenter non inutiliter posita. qz de exul
tatiōe spūs marie cupio latius inquirere. Nā
cum exultatio spūs sit quidaz mentis exces
sus anagogicus qui fit vt crebrius per amo
rem. Dicit maria canticacanticorum Sa
lomonis agnouit. Et si p̄rium canticum/
iungebat illozū concentui. Siquidez apte
quidē videor mihi hoc petere. dum legūtur
in hac sollemnitate felicis assumptiōis sue/ta
lia cārica/qualia vocasti saltatiōes vel exulta
tiones spūs amantis p amorē tractās illud
euangelicum. Cecinimus vobis et nō salta
stis. ¶ Magister. Presupponas multa op
ter que ibidem posita nouisti. et quedaz ad il
la adiciā. Sentio tñ necessariā tuā (o beata
beatoz) opitulationē. quā supplex implozo
p beatitudinē tuam quā oēs pdicāt genera
tiones. p illā gratie plenitudinē/ quā inueni
sti apud deum. p illā exultationē spūs tui in
deo saluari tuo dicā et nostro. q̄a nobis da
tus est et nobis natus. Da magnificare i te.
pre. et ppter te animā meā dñm. fac exultare
spiritum meū in deo saluari tuo et suo. Da
spūalium gratiam gaudiorum qualis affu
it Elizabeth cognate tue. qualis et infanti ex
ultanti in ytero suo/ dum adueniens cum fe

stinatiōe p montana/ intrasti domū Zacha
rie/ et salutasti Elizabeth cum tanta vocis ef
ficacia/ q̄ repleta mot. spūs sancto et clama
uit voce magna. qz affectu magno. Benedi
cta tu in mulieribus/ et bñdictus fruct^o ven
tris tui. Qui fructus dedit intelligere cū mi
rando subiuncit. Et vñ mihi hoc vt veniat
mater dñi mei ad me. Luitus dñi: Plane il
lius cui qz credidisti beata es qui pficit ea q̄
dicit. Et cui non ingrata protinus cecinisti
canticum nouū. canticacanticoz. Magnifi
cat aīa mea dñm. Et exultauit spūs meus i
deo saluari meo. p anagogicos in deum ex
cessus. Beatus siquidem vir cuius est auri
lium a te/ ascensiones in corde suo disposuit
in valle. Clamans ex snia. Cor meū et caro
mea/ deus cordis mei et pars mea de^o i eter
num. ¶ Discipulus. Valeat ista depreca
tio tua q̄ nos dirigat. me querēdo. te respon
dendo. Demisti reoz/ altera collocutiōe te
spopodisse responsuz. si cantica Salomo
nis cecinerit aliqñ beata virgo. dū sepi^o ani
mo voluebat canticū p̄rium/ p̄rēs illud in
corde suo. An in exultatiōe spūs sui/ exulta
uerit cor suū verbū bonū dices Osculet me
osculo oris sui. ¶ Magister. Ita p̄sus exi
stimō. Admiruz plenissime docta erat ab in
fantia in lege dñi et prophetis et psalmis de
xpo scriptis. Inter q̄ Salomon i exultati
one spūs edidit canticacanticozū tanq̄ epi
thalamius/ sponsi et sponse/ mutuo federato
rum p amorē. quā maria p̄iunctionē nō sen
tiebat vberius impletā/ dū in ea verbū caro
factū est deus hō. qui teste Johāne spūs
est/ habēs spōsam. ad cui^o p̄sentia et vocem/
ipse Johes amic^o spōsi gauisus est et exulta
uit/ etiā nunciam ex ytero Quā i re/ duc cor
fursum/ atqz p̄sidera p anagogiā. Per eā q̄p
pe canticacanticorum pandunt aīe se in de
um leuanti p fidē. spem et amorē. Videbis h
tpe quo maria dixit exultasse se quadruplī
cē exultatiōis dñitā iuxta quadruplicē mo
dū spūalie matrimonij anie deuote seu dei
formis/ cū viro suo deo. vt interim de h solo
matrimonio fiat sermo vbi deus spūs est. et
aīa sponsa. ¶ Discipulus Placet ista redu
ctio. De ceteris q̄ppe doctores abūde locu
ti sunt in expositiōe canticoz. ¶ Mag^o Ex
ultat hac hora iohes. elizabeth. iesus. maria
conspicio cuiuslibet mentes vel aīam. q̄ duo
nūc accipio p eodē. Cōsidero inquā deo fu
isse p̄iuncta matrimonialiter/ sed varie. Ma
trimoniū anie xpi cū deo fuit ab instanti sue

Tractatus secundus

creatoris initiatum. ratur; et summatum. Illud autem aie marie nunc erat initiatum et ratur, non summatum. Illud autem iobis erat initiatum sed non omnino ratur. quoniam posset culpa saltem venialiter copulam offendere coniugalem. Illud autem Elisabeth fuerat quidem initiatum. sed non ita ratur; quoniam repudium posset incidere propter fornicationes spiritualis peccati mortalis. Neque enim ponit in gratie vinculo fuisse confirmata. **Discipulus?**

Y Dicis insuetam mihi distinctionem. Edissere plenius quid intendis per ea? **Magister.** Cle reor et molior ostendere quo pacto conveniat epithalamium Salomonis beate marie; privilegio singulari. cuius in desponsatione nulla fuit parantia. quae nec primam simile visa est nec habere sequentem. ad quam anagogia traduceret cantica canticorum. Nil praeterca dubitandum quin celeberrima libertatis iocunditate cantavit ista dum viveret Et primo de aia filii. scilicet christi videamus. Hec itaque fuit absque ulla dubitatione perfectior. sed nunquam talis; cui proprie conveniret hoc epithalamium. Didicisti enim si memineris hoc epithalamium solum venire aie pro statu vie. dum desponsata est solum in fide. spe et charitate. postulans cum omni desiderio complementum in re et eternitate. **Discipulus.** Memini id te posuisse in libello de canticorum origine; tercio homo seu partitione principalis. ubi de anagogicis nuptiis multa notata sunt. Nunc animadverto; nunquam fuisse christum secundum mentem seu portionem aie superioris nisi beatum. quae vis per inferiori viator extriterit. cui portioni non aptatur proprie desponsatio cum deo sposo. **Magister.** Animadvertis proprie. quale habuerit meta desponsationis aie marie divinitatis. Sicut attende. et singulariter invenies in qua matrimonium fuit ante confirmationem in patria. semper ratum in via. Uolo dicere taliter confirmatum; quod neque repudium per mortalem fornicationem potuit intervenire. nec offensio quavis per originale aut veniale maculam. secundum duplicem elizabeth et iobem nunc inductam conditionem. **Discipulus?** Elevatis pie consideratis oculis; intueri video; mariam; secundum dicta tua; primam valde nunc fuisse cubiculo sponsi. nec obstiterit ad summationem matrimonii spiritualis; praeter velum vel cortinam enigmatis vie; regentem cubiculum quod tunc pium non erat ingressum. **Magister.** Lemis acute. non vides a sili; quanto maria desiderio; summationem in gloria matrimonii iam inchoati et rati per gratiam confirmata operabunda asserit. non quidem impudenter quasi meretricia rapiere virum ultro.

sed verecundia originali. per insinuationem; formatam reverentiam pudicitiae; et petebat quod operabatur; cum voto cum sponso. neque enim repidi or erat sponsus ad sponsam; zelus donec introduceret eam in domum matris sue. et in cubiculum genitricis sue; omni deinceps ablato velamine quae facie ad faciem videre sibi dabit sponsus. et unum fieri cum sposo. Itaque iam non duo. sed unum spiritus; federe perpetuo nubent. **Hinc sunt ille voces amoris interrupte suspirijs.** Hinc al locutiones alterne. Hinc mutue collaudationes. Hinc cursus et recursus crebri subitius sponsi salientis. tripatis seu tripudians. **Audi sponsam verecunde petentem sponsus;** Osculet me osculo oris sui. Trabe me post te. In dica mihi quem diligit anima mea. ubi pascas. ubi cubas in meridie Fasciculum mirre dilectus meus mihi. inter vbera mea commorabitur. **Deinde cum pulcritudine;** sponsa laudasset sponsus. sponsaque de sponso sile fecisset. **Locus;** sidera quae aperte vel quae verecunde dedit intelligi; nil restare nisi secretum ingressus cubiculi. **Le ctulus inquit noster floridus.** **Sed redeo ad osculum.** Amor igneus est. lampades eius lampades ignis atque flammaz. Propterea nequit se in se continere. quin assimilationem querat sibi facere. semper inquit; et quousque pertingat ad intimum rei quam diligit. Uocat inquam; divinus dionysius vim amoris esse quod semper mobile. incessabile. calidum. acutum. fervidum. superferuidum. Quid igitur estimas; faciet sponsa talibus ad sponsum successa flammis amoris. nisi quae inquirat inrimos amplexus suos; ut in illis refrigerium inveniat tora tori coniuncta. Expectat tamen pudicitia virginalis; tempus bene placiti sponsi. dieque statutum pro nuptijs anticipare non audeat. Facit interea quod sibi phas est. petit ad solatium. petit ad refrigerium estuatis ardoris sui; osculum sponsi; castissima suavitate iocundum. **Osculet me inquit osculo oris sui.** Uidi rapra; vidi exultantes extra se sponsam. Ipsa petit osculum. nec explicat cui? **Cur ita?** Reputat enim illud omnes intelligere quod solum cogitat. quod unicum desiderat. quod totum cor occupat. sicut illa philocopa de domino. Si tu sustulisti inquit eum dicito mihi. **Discipulus?** Edissere rogo. cur non contenta fuerit. osculetur me. sed subinfert; osculo oris sui? **Magister.** Distinctio vulgaris est. et alibi diligentissime devotissimeque deducta de triplici osculo. Hoc quidem pedis. Hoc manus. Hoc oris. Hanc triplicem reperiens differentiam in osculo oris per conditionem

huius vel illius anime. Osculū quippe da-
tur aliqui in signū reconciliationis. Sic p̄
angelicus videns a longe filiū suū venien-
tē a regione p̄ditōis ⁊ egestatis. misericōdia mo-
tus occurrit. ⁊ cadens sup collū eius oscula-
tus est eus. Quādoq; hō dat osculū i signū
noui muneris seu b̄ndictionis. sicut Isaac
b̄ndicēs filio osculū petijt ab eo. Porro da-
tur osculū ad solū amoris / nō tam indicij
q̄ exercitiū. sicut pius pater et pia mater fili-
um osculat infantuluz. sic castissima p̄m̄
maritū. Competit quodlibet osculuz si tro-
pologia attendis / anime viatrici querēt de-
um. ⁊ hoc fm̄ triplicē aie statū. Petit osculū
reconciliatōis anima / peccatorū ⁊ offense con-
scia vt sanet. Exemplo martini sanāt oscu-
lo leprosum. Petit osculū b̄ndictōis aīa nō
satis opulēta / sed egēs munerib; Petit oscu-
lū exerce de dilectōis mutue aīa / iam in om̄i-
bus bene conscia. nihil requirēs. nihil intē-
dens in osculo p̄ter amorē vt amet et amet.
Discipulus. Nūquid elicere nō vis. solā
inter oēs ⁊ sup oēs aīas viatrices / aīam ma-
rie potitaz fuisse tali osculo tercio dei sponsi
sui duz viueret. Erat siquidē tota semp mū-
dissima. nunq; egens reconciliatōe. erat glo-
ria plena / sup omnes b̄ndicta. non egens no-
uis muneribus licet auerent ipa. tñ maḡ
amari ⁊ amare dilectoq; suo frui prime iaz
ad statū patri poptrabat. Magister. Re-
cre coniectura ad singularē nostre beate lau-
dem. verum ad edificationē alterius cuius-
uis anie / phas habes obseruare. quo pacto
sine p̄sumptione possit ipsa petere que pecca-
tric ē osculuz sponsi ⁊ dicere cum modestia.
Osculet me osculo oris sui. Que p̄sideratio
dat apire tanq; mystica clauis / parabolical
locutiones canticorū / ad triplicē statum rep-
tum in aīabus. Quoz prim⁹ dicit incipien-
tū. Alter p̄ficiētū. Terci⁹ p̄fectozū. Sed
est aliud qd̄ attendas i osculis castis ⁊ licit; ie-
su sponsi. Unū corpale fuit. Aliud sacramē-
tale. Terciū figurale. Ecce reductis ad bea-
te marie tpa luminib; fidei. conspicio beataz
istā matrē virgineo fouentē gremio / speciosū
forma p̄ filiis hominū puerū Iesum. quem
deosculabat crebro. recipiens vicissitudinē
osculi cum amplexu tenerrimo a semetipso.
Quis mihi det te fratrem meuz / sugentē vbe-
ra matris mee / vt inueniam te soluz foris / et
deosculer te. ⁊ iam me nemo despiciat. Felix
lit̄ proorsus extitisti vir marie iuste Ioseph.
cui totiens concessa sunt oscula blanda pue-

ri iesu. que gestare manibus. sinu refouere.
brachijs amplecti. pectus dei capar tuo pe-
ctori stringere cum omnibus puericie gra-
tissime blādimentis toties meruisti. Quo-
tiens intuitus oculoꝝ beatorū. tibi sp̄seq;
tueros affabat honores. Quoties iocū
dissima vox / diuinos vobis spirabat amo-
res. Sic oculos. sic ille manus. sic ora fere-
bat tanq; vere cum filio homis / fili⁹ eēt dei.
Ista dum dicis. dū optas. duz miraris. q̄
re nō sacerdotiū recogitas tuuz. rōne cuius
tibi phas ē quotidie filio dei ⁊ homis oscu-
la dare. ipm̄ cernere. ipz gestare. p̄tractareq;
manib;. Dicā mirabilē q̄ nec ipsi ioseph cō-
cessum ē. Potes sacraliter ipm̄ māducare / q̄
ē panis vite eterne. q̄ dat vitā mūdo. q̄ muta-
bit te in se / vt sis ipse in eo ⁊ ipse in te. vt di-
ces cum ap̄lo. Vtuo iam nō ego. vinit autē
in me r̄ps. Discipulus. Ego noui quid
loqueris. sed hoc ad cōfusionē miseri pecca-
toris. qui ⁊ sumit xpm̄ ⁊ sacm̄ osculatur. et
fruit osculato p̄ sacramentalē v̄nionem. Ue-
mibi quantū vereor illud improperium fre-
quenter impingi posse mihi / quod indene-
quissimo benign⁹ intulit agn⁹. Quidā. oscu-
lo filii hois tradis. Magister. Prohibe
at a seruis suis hoc improperiu de. faciens
vt dignitatē osculi sacralis / semp attendant
eminentiorē eē / q̄ fuerit p̄ntie corpalis. ma-
xime iuncta cibatoe. Neq; em̄ q̄ māducaffet
p̄culā carnis xpi. vtputa genā vl̄ auriculā.
mālisset in xpo ⁊ xps i eo. Sicut nūc sit dū
talis adest nobis velat. ⁊ vere de⁹ abscondi-
tus. tot⁹ māducat. māducās ⁊ nos totos.
Felix aīa sacerdotū. felix et ceteroz xpiano-
rum / q̄ post esum ⁊ potū inebriat̄is letificāz
et p̄fortātis p̄clarissimi hui⁹ sacri. hui⁹ b̄ndi-
cti fructus v̄ginei. p̄t et sm̄a dicere. Sub
vmbra illi⁹ que desiderabas sedi. p̄ociū p̄te-
platine q̄eris. Et fructus illius. sit i accipie-
tuz vmbra m̄stratus. dulcis gutturi meo.
Introduxit me rex in cellā vinariā / or̄ dina-
uit in me charitatē. vt nihil pl⁹ amarē. nihil
plus desiderarē q̄ summe amabile ⁊ totum
desiderabile. Fulcite me florib; sc̄taz affecti-
onū. stipate me malis ordinataz affectionū
seu meditationū quib; abūdat orrus vester.
O filie hierl̄m. q̄ ē celestis libera. mater n̄ra.
O beatificate aīe. qz amore languero. qz vul-
nerata sum charitate. Et hinc est iste palloꝝ
meus. hinc ista nigredo. qz iusticie sol cōbus
sit me. vulnerauit me. decolorauit me feru-
de dilectōis amore seu ardore Angeli q̄z cō-
hb

Tractatus secundus

eines vñ. custodes civitat' hirm amici spō
si/filiū mris mee. q̄ est gratuita bonitas divi
nitatis. pugnaverūt cōtra me. s; pugna felicif
sima q̄ carnalia desideria. trucidat. Posuer
rūt me custodē i vineis sanctaz opationuz.
Vinea q̄z meā nō ego tā custodim q̄z ipsi de
mādato spōsi. Hec in quā verba inter suspi
ria cadit sponsa. vtrupta tota sobrie ebria to
ta feliciter charitate vulnerata. quā cadentē
z spasmata zelotes spōsus. inter brachia su
scepit sua. leuat caput leua. a leuando dicta
Hec sponsa q̄uis sobrie temulēta. ad p̄sen
tiā sponsi respirat. z suspirabunda trahit de
iūno pectoris vocē. Leua ei⁹ sub capite meo
z dextera illi⁹ amplexabit me. ¶ Discipulus

Jā sisse obsecro. vides ne q̄ teptabit est?
cū sermo tu⁹ erat d̄ osculo. Dicli qd̄ habeas
ampli⁹ qd̄ afferas. ¶ Magister. Planemultū.
tā i bonis bonū q̄z i mal' malū. Ue ve carni
z sanguini. Quis offerre sermo pudic⁹ aude
ret? Quid em̄ nequi⁹ q̄z qd̄ excogitavit caro
z sanguis? ¶ Discipulus. He p̄cor ad ama
tozia cantica admisce vel satirā z tragediaz/
mordaces. vel comediā lubricā. vel sordētes
eglogas. sola nobis anagogia. diuinis can
ter amozes. ¶ Magister. Dones probe.
qui conuiniō veras induci nupriāli sumere/
as tubas trachere. atq; sulphureas amo
ris infansit' tedas incendi phorrescis. ¶ S;

quid tangis de osculo figurali. dum ve tru
cem/vel imagines/ aut reliquias sanctorū
sanctarūq; quisp̄ia osculatur? ¶ Discipu
lus. Puto post passionē filij beata mater
eius crucem crebro fuerit amplexata. omnia
q; loca vbi steterant sacri pedes eius. sedula
deosculatione coluerit. Sed neq; fuerat ex
pers sacramentalis osculi. de quo locutus ē
sicut nec exēplar illud duplex penitētiē. Ma
ria magdalena z egyptiaca. q̄uis protinus
intrauerūt thalamū sponsi. sublato velami
ne. nec gloriofus Dionysius. i morte carere
voluerunt. Atvero quid sit os dei sponsi. et
quid osculū. subtilius ediffere si potes. cum
sit incorporea diuinitas? ¶ Magister. Uo
cas itez ad distinctionē oris et osculi trimē
brey. Os habemus dei patris. os filij. oscu
lum vtriusq; quod ē spūsanctus. Os suuz
aperuit x̄ps habēs labia distillantia mirrhā
primā mortificatiuā viciozū. cuius tot sunt
oscula quot verba. Ipse silt' cū patre z spiri
tus sancto. aperuit ora prophetarū. Aperuit
z os p̄dicatorū z doctorū. qui sapiam eru
ctant porrigentē oscula volentib;. Dicūt aut

p̄dicatores os dei. ideo q; sepant p̄ciosa a vi
li. ¶ Discipulus. Junge duplex h̄ osculū
vltimū ipsis tropologie vel allegorie adole
scenculis. satis em̄ patet z sobrios edificant
z in primo cōsiste. ¶ Magister. Deus sicut
ē vnus z vnomius p̄sentia z p̄prietate. sic
est p̄ anagogiam symbolicā. omninomius.
Ita vnus ē multiplexq;. Sciens itaq; de
us nos paruulos z balbos. voluit istar nu
triciis frangere verba sua quibus ipse nobis
cus z nos secū. intelligibiliter vtrinq; loque
remur. Concessit igit locutiones translu
prias a rez cognitarū similitudinib; assū
ptas. tā abundāter vt nihil inueniat qd̄ nō
valet ad ipm trahi noiandū. qd̄ loquendi ge
nus appellauit Dionysius symbolicū. d̄ quo
z scripsisse norat lib. 2. sed ad latinos nō p̄ue
nit. Hoc typo loquēdi. deus pater habz os
et quo fili⁹ ei⁹ increata sapiētia p̄dixit se glo
riat. Ego inq̄t ex ore altissimi. p̄dix. p̄moge
nita añ omnē creaturā. Habet z vter. Ego
inq̄t ex vtero ante luciferū genui te. P̄i itaq;
q; diligit filiū suū. z filius genit⁹ matuz. re
pendit amorē. q̄ vicissitudo dilectionis. cur
nō deosculatio noiabit? Et qua spiratio cō
munis amoris emanat z flagrescit. q̄ spira
tio q; necit qd̄ ammodo p̄ris os ad os filij.
dici pōt osculū vtriusq;. Sponsa ḡ dū que
rit osculū spōsi. p̄z quale sit illud osculū. qz
spūs ē oris vtriusq; p̄ris z filij. ¶ Discipul⁹.

Sed q̄ vel qualia sunt labia spōse? ¶ Ma
gister. Illa nimirū sunt due vires precipue
affectiua. seu volitiua vel appetitiua. q̄s dū
spūsanctus osculū p̄ris z filij. inspirado cō
necit. z osculat' illabēdo. fit mēs tota deifor
mis z cōformis beatissime trinitati. fit trini
tatis nobile trichiniū. Itaq; fit ei⁹ memoria
fecūda parēs verbi cū acies intelligētiē con
uertit sup ipsam. ex qua simul ouersione spi
rat amor cōis vnus z eiusdē volūtat'. Hec
ē spēs z imago pulcherrima. z p̄formata et al
similata diuine trinitati q̄ p̄ gratiā ē idipsum
quod deus p̄ naturā. Exultabat ad hanc al
similationē pringere spūs marie. suspirans
z estuans assidue desiderio spōsi sui. ¶ Osci
let me osculo oris sui. Quid queris obeata?
quid osculū sponsi peris o bñdicta? quid ē
illud osculū nisi spūsanctus? qui vtriq; sup
uenit z i te. qñ virtus altissimi obumbravit
tibi. immo iā p̄ierat. nec postmodū recessit a
te. qz dñs semp tecū. ¶ Sed quid affectas o
pulcherrima mulierū? Sentio qd̄ requiris.

et si dissimulare videaris verecundia virgini
 nali thalamo spōsi prima es. gaudēs osculo
 oris. Sed et leua ei⁹ sepe sub capite tuo. Et
 int⁹ vbera tua p̄morat. te amplectās. te oscu
 lans. quid tibi vis amplius? Certe nondū
 subintroisti secreta cubiculi silentia. vbi fede
 re p̄petuo m̄imoniu⁹ p̄summet. Inquieta
 es donec introducat te / et tu illū. in domum
 matris tue. et in cubiculū genitricis tue. Et
 q̄ ista mater tua: nisi diuinitas sua. vtriq̄ om
 niū creatrix et gubernatrix. Et q̄ dom⁹ eius.
 q̄ altera si n̄ eternitas amplissima? Qd̄ deniq̄
 cubiculū nisi sin⁹ altissim⁹. occultissim⁹ dei
 p̄is. in q̄ sponsus tuus d̄scit p̄henni felici
 tate. Hoc cubiculū intrare. i hoc quiescere.
 delectari. fecundariq̄ desiderabunda suspi
 rans. p̄fabas qualesit istud. Et ulcrabit̄ sā
 cri in gl̄ia. lerabunt̄ i cubiculis suis. Falloz. si
 nō hec ipsa q̄ diximus exp̄ssisti / sp̄sum inue
 niēs et dicens. Tenui eum nec dimittā. do
 nec introducā illū in domū matris mee et in
 cubiculū genitricis mee Et ecce nūc o brā qd̄
 sperasti tenes. quē desiderasti possides. quez
 credidisti vides. quē dilexisti / tota p̄plectēs.
 sp̄osq̄ secura frueris i eternum. ¶ Discipulus
 Quid tibi vult sp̄osus iste su⁹ q̄ vnā suam
 vnice dilectā matrem distulit introducere secū
 in cubiculū felicitatis eterne. qm̄ latronē de
 cruce prin⁹ i hoc cubiculo collocauit. Audi
 ente matre et incōsolabiliter anxiāte. p̄rāsse
 rar em̄ gladi⁹ aīam eius. Amē dico tibi. hō
 die meā eris in paradiso. O mirissime iesu. et
 vberat m̄ tua / nisi in dolore p̄tinuo reman
 nēs in hoc nequā seculo. separata etiā a corpe
 tuo qd̄ indulus iacebat in sepulcro. O vere
 terribil⁹ p̄silij de⁹ sup̄ filios hoim. O certe
 verissim⁹ q̄ erit nouissimi p̄mi. Quis hoc
 estimasset? q̄s credidisset? q̄s sperasset? assu
 mit ad gl̄ic cubiculū latronis aīa. et aīa ma
 tris relinquit ad lamētū. Cui et lōgo tpe p̄
 pater ingressus ad idē sp̄os cubiculū. Poru
 it inuidiā sibi facere gl̄ificat⁹ ipse latro. si nō
 fecisset eā charitas vnū cor et vnā aīam cū eo
 Suasit eadē charitas q̄rēs q̄ dei sunt h̄c vi
 tā i patientia / p̄pter electos dei. p̄ se et se do
 cēdos de mysterijs vere fidei. Et qz desiderū
 um quāto p̄ incolat⁹ hui⁹ plōgarōz pl⁹ et pl⁹
 adauctū ē / tanto h̄z i adeptōe sup̄ om̄s plus
 gaudiū. ¶ Magister. Concernit̄ hec m̄sio
 tua plōgarōz hui⁹ miseric̄ / in ista amorosissi
 ma p̄ annos multos. q̄ p̄ osculū pedū primū
 mundara. post heremicola diu fuit. Sic di
 scipul⁹ ille quē diligebat ihs vsq̄ ad senectā

vicit et senū. Tāgit ignit⁹ martyr Ignaci⁹
 scribēs b̄tē v̄gini cāz sup̄stitis vire sue / vt ce
 teros ex se et p̄pter se et i se p̄fortaret Cui etiā
 brā v̄go resp̄xit / vt exultaret in deo saluari
 Porro quis te docuit o Luca medice charis
 sime / p̄mas euāgelij tui p̄tes / nisi solū taliz
 conscia virgo prudētissima. cui te familiare
 conciliarat castitas. qz nec v̄rore nec prolez
 habuissenarraris. Per te p̄cursoris annūci
 atio. cōceptio. exultatio. natiuitas. circūci
 sio cū nomis impositōe nobis patēt. Per te
 canticū Zacharie. Per te totius incarnatio
 nis xp̄i mysteria nobis tradita sunt. Per te
 cantica canticorū Marie. et illud Simeo
 nis pueri Iesu felix int̄tio describunt. et q̄
 alio nisi Maria reuelāte ¶ Discipulus. Ar
 det animus multa querere sup̄ enumeratis
 euāgelij materijs. quos oēs cōseruabat ma
 ria / conferēs in corde suo. ac p̄inde magnifi
 cans d̄m. et exultās i deo saluari suo. Sz
 cepto curramus itinere post odorē v̄ngento
 rum tuorū. quē spirant amoris cātica. de q̄
 bus post osculū subdit. Quia meliora sunt
 vbera tua vino / fragrātia v̄nguet̄ optimis.
 Dic quid sp̄osa singularis sibi volebat. ran
 q̄ osculi causam subdēs. qz meliora sūt vbe
 ra sponsi super vinū. Que sunt hec vbera?
 ¶ Magister. Si dixerō qz vbera sūt amor
 vel amorēs / nihil errauro. qm̄ om̄ia sortit⁹
 amor vocābūla instar dei. qz deus charitas
 et amor est. os. osculū. ipse vbera. ipse v̄ngue
 rum fragrans. ipse oleū effusum. ipse nard⁹.
 ipse fasciculus mirthe. ipse equitatus dei. ipse
 botrus cypri. ipse lectulus. ipse flos campi
 et lilij cōnalliū. Quid moroz p̄ singula. Ipse
 p̄ denominationē participatā / vnus om̄ia i
 omnibus. cuius natura si p̄fecte cognosce
 ret / cessaret linguarū necessitas. Ipse sibi to
 tus et vnus sufficiens lingua eēt. sufficiens
 oculus. sufficiens auris et naris. et gustus et
 tactus. immo et nō nullū eēt p̄ eētiale p̄prie
 ratem / sed p̄ eminentiā singularē. ¶ Discipu
 lus. Cur ista p̄mittis? ¶ Magister. Pla
 ne ne p̄stoleris amoris cātica exponēdo pos
 se finiri. qui certe infinitus est. cuius quanti
 tatē (nō molis / sed p̄fectionis) accipiētibus /
 semp̄ ē aliquid vltra recipe. Non expectaueris
 ergo. totā Salomonis cāticorū et Ma
 rie serie posse nos decurrere. qui nec duos p̄
 ficulos vtriusq̄ canticū. immo nec p̄mū ver
 sum satis attingere penetrareq̄ valemus.
 ¶ Discipulus. Et si de deo nil p̄fectū pos
 sumus eloqui / conemur tamē more p̄ueroz
 Hb 2

rior. Conclusit ideo canticū suū virgo be-
 ara sub attestatiōe diuinā locutionū q̄s fe-
 cit dñs ad p̄ces n̄ros Elizaā z semī eius ī se-
 cula. Cōseruabat oīa verba hec conferens ī
 corde suo nūc Esaiē p̄phetiam de v̄gine pa-
 ritura. Hunc Hieronīe vaticiniū q̄ mulier
 circūdabit virū. Hunc hebdomadas Dani-
 elis. Hūc portā clausam Ezechielis cū tem-
 plo toto. ¶ Discipulus. Descripsisti quid
 ē magnificare dñm. qm̄ est significare dñm
 esse magnū vniuersaliter p̄fectū. Scio / qm̄
 significare fm̄ gr̄maticos / est aliquid intel-
 lectui rēpresentare. qui tractant de modis si-
 gnificandi. sup̄ quibus Centilogiū compo-
 sūti. Sūt ī sup̄ varij modi (sicut notas) ma-
 gnificandi dñm. s. b̄ndicere. sanctificare. glo-
 rificare. p̄dicare. exultare. confiteri dño. lau-
 dare. z ira de similibus. quoz cārica memo-
 rant. Inquiramus igit̄ de singulis. Dic qd̄
 f̄ est dñm benedicere. ¶ Magister. Hoc ē si-
 gnificare dñm eē bonoz datorē. factorē vel
 donatorē. quia suum dicere facere ē. dixit et
 facta sunt. Ira suū b̄ndicere est suū b̄n agere
 Dño autē b̄ndicere / significat verbuz b̄ndi-
 ctionis illi fieri vel dirigi. vt ibi. Sācti tui
 b̄ndicant te. ¶ Discipulus. Dic quid sit sā-
 ctificare nomen dñi. ¶ Magister. Hoc ē
 significare dñm ī sanctitate z mūdicia p̄fe-
 ctū. Quid autē sit sanctitas dñi z noticia et
 mundicia / habes alibi. ¶ Discipulus. Dic
 qd̄ ē exultare ī deo saluari n̄ro. ¶ Magister
 Hoc ē significare deū eē saluatorē n̄r̄m / et
 salutare vel saluationē. nō qualicūq̄ signo
 sed modo leticie / exteriū se p̄dentis. z quasi
 se nō capet vlt̄rius salientis. ¶ Discipulus.
 Dic qd̄ ē cōfiteri dño. ¶ Magister. Hoc
 ē significare certo signo / ip̄m esse dñm. Et b̄
 multipl̄. vel qm̄ bonus. vel qm̄ in eternuz
 mīscōia eius. vel qm̄ laudabil̄ nimis. z ma-
 gnitudinis eius nō est finis. vel qm̄ peccata
 dimittit / z p̄stabilis est sup̄ malicia. aut ex re-
 liquis p̄fectionibz suis. ¶ Discipulus. Dic
 quid ē sacrificare dño. ¶ Magister. Hoc est si-
 gnificare certis signis adhibitis q̄ ille cui sa-
 crificat / vel ī cui? honorē p̄ncipalit̄ offerit sa-
 crificiū sup̄m? ē dñs / plenariā habēs p̄ates
 vite z mortis sup̄ nos sicut ī aīali sacrificio
 v̄l occiso. ¶ Discipulus. Dic qd̄ ē gr̄as agere
 deo. ¶ Magister. Hoc est significare bona rece-
 pta ab eo pure gratis / nō meritis n̄ris. Do-
 di autē significādi sunt varij. p̄ varietate eoz
 q̄ recipiunt. ad significandū corde. voce. cor-
 pore z ope. ¶ Discipulus. Dic qd̄ ē adorare

dñm vel colere cultu latrię. ¶ Magister. Hoc
 ē significare sup̄mā in om̄ibz suā dñationem
 atq̄ maiestātē. z hoc modis varijs interius
 in aīa. vel exteriū in corpe aut alijs rebz ex-
 hibitis. ¶ Discipulus. Quid ē iubilare deo?
 ¶ Magister. Hoc ē significare magnitudi-
 nem eius in bonitate z b̄ndictionibz. modo
 gaudij cuiusdā ineffabilis. vt aliqñ plausu
 manuū. aliqñ vultus alacritate. Aliqñ vul-
 tus dilatiōe / q̄ dicit leticia q̄si leticia. Ali-
 qñ voluptate / q̄ dicit a voluptate circa rez
 dilectā. Nonnunq̄ a delectatiōe / q̄ dicit q̄si
 lactatio. Quādoq̄ a locūditate / q̄ dicit a io-
 eo. Sepius ab alacritate. que dicit dñm habz
 liberum z expeditū vsu m̄ corpe vel mēbro
 rum vel sensuū. z maxime cordis / ad signifi-
 candū leticiā. ¶ Discipulus. Quid est deus
 laudare in sanctis suis. ¶ Magister. Hoc ē
 significare ipsum esse causam sue sanctitatis.
 Sicut deū laudare ī creaturis suis ē signifi-
 ficare q̄ ipse eas gubernat. fecit et regit eas
 pure gratis / z magnificis modis. ¶ Discipu-
 lus. Quid ē alloqui creaturas q̄ benedicāt
 deū. q̄ collaudēt. q̄ adorent. q̄ p̄dicent. q̄ le-
 tent in eo cū similibus acclamarōibz. ¶ Ma-
 gister. Totum ē hoc significare complacē-
 tiam quā habem⁹ in b̄nificijs om̄ibz / q̄ crea-
 turis collata sunt. z hoc varijs modis signi-
 ficandi p̄ varietate alloquendi. sicut solem⁹
 exhortari p̄ psalmos dicentes. Laudate do-
 minū ī tympano z choro. laudate eū in cor-
 dis z organo. cum alijs talibus instrumen-
 tis omnibus. hoc autē est significare compla-
 centiā z exultationē atq̄ leticiā quam habe-
 mus ī recognitione b̄nificioz dei / talibz mo-
 dis rēpresentandi. Quomādoq̄ dare glori-
 am deo. honorē z virtutē z silia oīa p̄fectio-
 nē importātia. nō ē aliud q̄ significare talia
 sup̄eminēt̄ esse in deo vel a deo procedere.
 Et hoc tot modis significādi q̄t modi sunt
 rēpresentandi corde. voce. corpe z opere. ¶ Di-
 scipulus. Dic differentiā inter magnifica-
 tionē dei / quā faciūt irracionales creature. z
 magnificationē rōnalis aīe de q̄ dicit ī h̄ cā-
 rico. Magnificat anima mea dñm. ¶ Magister
 Magnificatio creaturaz / mēsurat̄ z accipi-
 tur a participatione diuine magnitudinis. cu-
 ius oēs sunt p̄cipes suo modo. Sed irra-
 tionalis natura tantūmodo rēpresentat artes
 creatoris. Et ideo dicit trāsumptiue sapiē-
 tia vel ars eius. Rationalis rō creatura nō
 solū obiectiue vel vt vestigium. sed etiā sub-
 lectiue et formaliter p̄ceptiue / significat de-
 2b 3

Tractatus tercius

mini magnitudinē intelligit et p̄dicat. Assu-
mit insup creaturas alias. immo et seipsam
quasi materiā significatiōis diuine maiesta-
tis. deniq; in omnib; sicut i fistulis organo-
rum certificationis spūsancto flante decan-
tat. ¶ Discipulus. Bonuz est nos hic esse.
Sed vocat sequens versiculus de humili-
tate Marie. Jam h̄o tardior hora differre
suadet ad matutinū diei sequentis. Nos i-
terim proprijs intendamus officijs.

Finit secundus tractatus.

Sequitur tractatus

tercius dramaticus in cantico Marie. de
respectione humilitatis sue p̄ notulas. cxx.

Notula prima

¶ **Q**uia respexit humilitatē ancil-
le sue. ¶ Discipulus. Hic su-
mus / hic prorinus ab soluēda
est questio altera die proposi-
ta / sed dilata. Cur beata mater
causam magnificationis dñi cum exultatio-
ne spiritus in deo saluari suo / cecinit essere
specione humilitatis sue a dño. Exultauit
inquit spūs meus i deo saluari meo. Et tā-
q; ratio quereret ab ea / mor subiūgit Quia
respexit humilitatē ancille sue. ¶ Magister.

Doctraz formas questionē / cui neq; p̄fecte
dari rō sine rñsio / nisi respectus dñi cā pri-
p̄scruet. q̄ nō nisi amor inuenit. ¶ Discipu-
lus. Consentio. Fiat hoc prius notū. silr
et quod ē obiectū suū. ¶ Magister. Ocul-
vulnerans spōsam oculis ē amoris / q̄ nul-
lus acutior. null⁹ penetrabilior. null⁹ ad in-
timi cordis vulnerationē efficacior dici p̄r.
vulnerasti cor meū / ait spōsa / i vno oculorū
tuorū. Nō alit ē de oculo spōsi respectu spō-
se. Quia respectus amorosus spōsi sanciat
spōsā / vt exclamet vulnerata charitate ego
sum. vel amore lāgueo. Hoc ē p̄cipuū i spō-
sa vel i sponso membrū. Un̄ sponsus cū lau-
daret spōse pulcritudinē / dicit. Quā pulcra
es amica mea / q̄ pulcra. Vox subiūnit.
Oculi tui columbarū. Et qd p̄ columbā in-
telligis. si nō amorē simplicē. In columba
em̄ spūsanctus cui appropriat amor / sepi⁹
apparuit. Sic postmodū sponsa insinuans
filiab; hierl̄m pulcritudinē dilecti sui. opati-
onē posuit eandē dicēs. Oculi ei⁹ sic colūbe
desup riuulos aquarū que lacte sunt lore. et
resident sup fluentia plenissima. Hinc est illa
duorum mutua postulatio. videri. s. et vide-

re. Audiamus modū. Sane dilecta nup̄ cō-
sopita inter brachia sponsi / qui adiurauerat
filias hierl̄m p̄ capreas ceruosq; cāporū. eo
q̄ sunt aialia satis alacria mūdaz. et solitu-
dinis amica / p̄spicaciūq; oculorū. Ad iura-
uerat inquā / ne suscitaret neq; euigilaret di-
lectā / donec ipsa veller. Tunc velut elapsus
ad horā dilectus regredit̄ ardens videre spō-
sam et alloqui / qd latere nō potuit sponsam.
cuius p̄ amorē cor euigilat. Exiit igitur et
dicit. Vox dilecti mei rē. Hec est vox amici
mei. Conuersis confestim oculis exclamat
Ecce ipse venit saliens i montib; et trāsiliēs
colles. Et cur obsecro salit et trāsilit / nisi ze-
lo sponse vidēde tot⁹ rapit atq; tripudiat ad
silitudinē capree. h̄nuliq; ceruorū. Lasciu-
ens. alacris et iocund⁹. Nihilomin⁹ tanq; ze-
lonipus explorator et verecūdus amator. nō
irrupit cubiculū sponse. sed stat post pari-
etē respiciens p̄ fenestrā. p̄spiciēs p̄ cācellos.
Deniq; blanditur dicēs Surge p̄pera ami-
ca mea. columba mea. formosa mea et veni.
Sequit̄ post verni t̄pis gratā descriptōem.
q̄ nouā signat gratiaz infusionē. aduersita-
te depulsa. Osēde mihi faciē tuam. Sonet
vox tua in aurib; meis. Vox em̄ tua dulcis.
et faciēs tua decora. ¶ Discipulus. Perspi-
cui fecisti desiderū qd habet i cānticis spon-
sus et sponsa se vidēdi. qm̄ visio nūcius est p̄-
cipuus amoris cordialis. Ubi ē amor / ibi ē
oculus. Nihil amore amabilius. Dabo ti-
bi (dicit Seneca) poculum amatorū sine
herbis absq; veneficijs. Si vis amari ama
Hoc in amatorib; etiā fetidissimis locū h̄z.
quāto efficaci⁹ in pulcerrimis. ¶ Magister. ¶
Hic respect⁹ dei Mariam hūilē iure traxit
ad amorē suū. vt tota nedū gauderet. sed p̄
amoris magnitudine spūaliter exultaret. id
ē extra se saltaret i dilectū. Hic etiā respect⁹
corpalis i infantulo Jesu / solabat̄ oēs illius
peregrinatōis laboriosissime dolores et an-
gustias Sic in puericia. sic i adolescētia do-
nec in cruce vidit extēsum. q̄ visa est semel ab
eodē. vñ p̄rāsit gladi⁹ acerbissime passionis
amorosissimū cor vtriusq;. Pensent amico-
rū corda / quāto intolerabiliter anxi⁹ fuit h̄
respect⁹ q̄ dici neq; verbis. neq; sc̄ptis inse-
ri. ¶ Discipulus. Superst̄ h̄o declarādū qd
vel quale sit amoris subiectū. ¶ Magister.
Uideoz mihi phas dicere q̄ pulcritudo vel
pulcrū. Nihil em̄ amat sub ratione pulcritudinis
et pulcri vel speciosi vel formosi. Hinc dicit̄